

Re: Barnets første sygedag

af Mette Vitved Andersen , 27. juli 2005 kl. 9:18

KL har nu forholdt sig til Opmandskendelsen i Faglig Voldgift mellem Kristelig Fagforening og Kristelig Arbejdsgiverforening af 5. juli 2005 om barns første sygedag.

Kendelsens ordlyd og den konkrete baggrund:

Opmandskendelsen fastslår, at bestemmelsen i den aktuelle overenskomst skal forstås således, at barns første sygedag er den første arbejdsdag, hvor fravær er påkrævet. Det fremgår altså direkte af kendelsen, at fraværet skal være nødvendigt, herunder at der ikke er mulighed for at finde anden pasning.

KL mener derfor ikke, at kendelsen skaber ret til frihed på den første arbejdsdag uden hensyn til tidspunktet for sygdommens opståen. De to konkrete tilfælde kendelsen er afsagt på baggrund af, omhandler sygdom opstået henholdsvis på en søndag eftermiddag og på en hverdags aften.

Essensen i kendelsen er efter KL's opfattelse, at det ikke er rimeligt at knytte barns første sygedag til den kalenderdag, hvor barnet bliver sygt, såfremt sygdommen opstår sent på dagen forinden en arbejdsdag, og det som følge heraf ikke er muligt at finde anden pasningsmulighed.

Den konkrete overenskomstbestemmelse:

Opmandskendelsen angår endvidere en overenskomstbestemmelse, hvor der er ret til frihed med løn på barnets første sygedag, og sammenlignes derfor af Kristelig Fagforening med andre sammenlignelige rettigheder, herunder retten til frihed med løn under sygdom.

KL's overenskomster hjemler ikke en ret til frihed, men derimod en mulighed for, at den enkelte arbejdsgiver kan give hel eller delvis tjenestefrihed med løn på barnets første sygedag.

Det fremgår af opmandens afgørelse, at tilsvarende bestemmelser om barns første sygedag på andre overenskomstråder, og den hertil knyttede administration og fortolkning, ikke har været behandlet under sagen.

KL-fortolkning af egen overenskomstbestemmelse:

På baggrund af ovenstående henholder KL sig til den hidtidige fortolkning af bestemmelsen om barns første sygedag i KL's overenskomster. Herefter er det afgørende moment for at bevillige tjenestefrihed, at der er opstået et akut pasningsbehov, der gør fraværet nødvendigt.

Denne fortolkning er ligeledes lagt til grund i opmandskendelse i Faglig Voldgift mellem KAD og DI af 19. juni 2003. Heraf fremgår det af opmandens bemærkninger, at arbejdsgiver har ret til at vurdere om friheden er nødvendig i det enkelte tilfælde, og herunder må medarbejderen sandsynliggøre, at det ikke har været muligt at finde anden pasningsmulighed.

Med venlig hilsen

Mette Vitved Andersen, KL
Afdelingen for jura og Lønpolitik
Overenskomstkontoret